

МИНІЯ МЪСЛАЦЪ ФЕУРУАРІЙ.

ВЪ ЗІ-Й ДЕНЬ.

Слѣжка сѣтітелю и чудотворцѣ Ермогенѣ, патріархѣ московскому и вселѣ рѣси
На малѣй вечеरни, на Гдѣ воззвѣхъ, стихіи на ѳ, гласъ й-й.

Подобенъ: Пречвѣльни мѣнцы:

Пречвѣльни Ермогене мѣнче, тѣмъ ии темнѣца потаїла єсть, но дѣла ежїа
Благодатъ прїатъ тѣ, и исполнися єси дѣла рѣзума, и видѣть тѣбѣ быившее ежїе
Цѣпво изъерцѧлъ єси. Христъ молися, даровати душамъ нашымъ мѣръ и вѣлию
Милостъ.

Пречвѣльни Ермогене мѣнче, тѣмъ ии темнѣца потаїла єсть: воззѣлъ бо
Еси тѣмъ, іако на престолѣ, и ѿверзобашася огнѣ твоѣ, и видѣть єжѣ быив,
Всю рѣси къ ратоборствѣ за вѣрѣ и Отечество призвалъ єси. Христъ молися,
даровати душамъ нашымъ мѣръ и вѣлию милостъ.

Пречвѣльни Ермогене мѣнче, тѣмъ ии темнѣца низнѣрила єсть, но вѣлия
Ревности ежїа ѿбѣатъ тѣ, и исполнися єси Огнѧ, поисти хотѧщаго
Сопротивыя, и видѣть темнѣцы быив, іако свѣтлѣнникъ предъ бѣломъ горалъ
Еси. Христъ молися, даровати душамъ нашымъ мѣръ и вѣлию милостъ.

Пречвѣльни Ермогене мѣнче, тѣмъ ии землю потаїла єсть, но нео прїатъ
Тѣ, и ѿверзобашася ти рѣскїа двери, и видѣть быив, дреева жиботнаго
Наслажденіи. Христъ молися, даровати душамъ нашымъ мѣръ и вѣлию милостъ.

Слава, и наинѣ, бѣородиценъ: Подобенъ тойже:

Днѣсь ищенномѣнкъ Ермогенъ предстоитъ ежїенъ мѣри и невидимо за ны
Молитса изъ наਮи: Заступнице огнеднала, Заступни, спаси и помилѹи рѣси
Православиѹ и сохрани ю покровомъ твоемъ благости.

На стихіи стихіи, гласъ й-й.

Подобенъ: Доме єнфраадовъ:

Граде москва, * сѣредце рѣси православныя, * граде великихъ сѣтітелей, *\nКраснѣя нѣвымъ чудотворцемъ ** Ермогеномъ.

Стихъ: Честна предъ гдемъ смѣрть * прѣбывихъ єгѡ.

Доме темнѣчныи, * доме стыи, * въ нѣмже сѣтітель скончалъ, * веселися,
Щебрѣлъ бо єси благодатъ: ** престолъ ежїа храмъ.

Стих: Въ память вѣчнѹю бѹдетъ прѣникъ, * ѿ ильха сла не оубоитса.

Доме ищениыи, * грбѣ етъи, * православныиъ иллю, * ѿвѣрзиса и бѹди
иеточникиъ ** жизви приснотекущи.

Слѣва, и нынѣ: Подобенъ тойже:

Засѣднице оуберднал, * мѣни бѣ нашегѡ * и предстѣтельнице чита, * со
стѣтельемъ моли сѧ твоегѡ ** ѿ твоихъ рабѣхъ.

Тропарь на представленіе, гласъ д.

Российскій земли первопрестольниче * и неудовыи ѿ ией къ бѹ
молитвенниче! * За вѣрѹ христовѹ и пасѣдѹ твою душу свою положи въ, * странѹ
нашѹ ѿ нечестїя и зблѣниѧ Госи. * Тѣмже вспомѣмъ ти: * спаси наше молитвами
твоими, ** ищениомъниче Громогене, Отече наше.

Слѣва, и нынѣ, богоодиченъ гласъ д.

На Веліцкій Вечерні

Блажені між: йоантифоны.

На Где воззвах, стихії на їй, гласи т.

Гласи стихія церкви православнія і со оумиленієм любові взываєтъ: пріидіте, чада мої, іміже болезни. пріидіте із стигелю великомъ, пріидіте із іщениномънікъ предівномъ, пріидіте із мітвеннікъ за речь нешестипномъ, пріпадіте і молитеся із глашини душі: іщениномъніче Ермогене, спаси і нынѣ, юже возлюбілъ єсі, речь православнію мітвами твоими. (**Дважды**)

Кто сей колбна тблесе і душі і со оумиленієм преклонівши; кто сей на лиці своє падій; кто сей надеждею очи на небо возводаи і со оупованієм неложнимъ речіві свої воздівляй; кто сей плачай і рыдаай, ты єсі, іщениномъніче Ермогене, ты єсі, печальниче землю нашея, преложи плачъ єла на радость.

Где, аще не біхомъ ізаго твоего іщениномъніка Ермогена ім'єли мітвенніка, і благостыню твою мільющю наїс, како сміли, спасе, стояти пред лицемъ твоимъ во грбісіхъ нашихъ даже до сега дне, како сміли біхомъ проти врагамъ нашимъ і оградиши відродженію істину нашихъ і оутвердиши царство православное; но ослышалъ єсі мітві стигела велика глаша, Ермогена іщениномъніка предівнага, і собралъ єсі под крило єгѡ речь православнію, і побігова врази єла пред лицемъ єла. і нынѣ мітвами стигела пощасти і спаси наїс, где.

Живо слово где і дієственне: не оубоїтесь що оубиваши тбою, душі же не могущи хз оубіти: оубоїтесь же паче могущага і душі і тбою погубіти в гееннѣ. потерпіши душа твою в слово сіє, іщениномъніче Ермогене: єднага гоюся живущага на небесахъ, рекла єсі беззаконіямъ ізмінникамъ. что ми єсть заточеніе, сладость мітви оудиненія. что ми єсть мрази и глади; оумирание же зижи гробівни. что ми єсть смерть; радость щешествія ко хресту. не боюся стражда смертнага: всі потерплю за возлюбленшаго мене, потерплю и не щефердя, како спасеніе речи що церкви православнія и що помазанника єла державнага. сіє разумійте и се мъ покаранітесь, како си на ми біз своєю блгодатию.

Раздѣлъ тъзъици һъ покарѣйтесѧ, оѹслыішнте до послѣднихъ земли: ѧще бо паки возможетe, һъ паки побѣждени бѣдете, не дрѣмлютъ бо Ӧчи сѣнгелѧ єрмогенѧ на сїрѣжѣ рѣси православныѧ, не оѹмолкайтъ оѹстѧ во всевѣржїи ѡстини, сѣрдце же бдитъ ѿ сїрѣжи оѹтренїи до иоши, оѹпобающъ ємъ на гда һъ молащисѧ: да вознесетъ на рѣси цркви православию һъ да оѹкрайпнитъ на вѣки сїранъ россійскѹ.

Постигоша рѣсь грѣхъ єѧ, потоцы беъззаконїја смѣтоша ѹ: приложи бо беъззаконїе къ беъззаконїю һъ погибаше за беъззаконїе своє, но ѿбрати сѧ ко гда һъ сїсѧ, сїнгелю єрмогену проповѣдѹщъ һъ къ покалнїю зовѣщъ һъ глаголющъ: прїндѣтъ чада, послѹшайтъ менѧ, ѡсповѣдайтъ на сѧ грѣхъ вѣшл һъ въ беъззаконїихъ вѣшихъ смирийтесѧ: любитъ бо гдѣ смириенныѧ сѣрдцемъ һъ сокрѹшенныѧ дѣхомъ прїемлетъ, тѣкѡ оѹ гда мѣть һъ многое оѹ негѡ ѡзвавленїе.

Илѣтвами сїнгелѧ єрмогенѧ прїблз єсть гдѣ покалнїе рыдающиихъ предъ нимъ һъ оѹтвѣрднлз єсть гдѣ мѣть свою на боашихъ сѧ єгѡ: һъ сѧ, на рѣси православиѣнїй рѣдѹютса ѿ гдѣ һъ веселѣтса ѿ дѣѣ сїѣ, силою христовою хваллатса һъ славою сїйла цркви вѣличаютса, людие гѡрилл мѣдрествѹтъ, ѡщуще нѣнагѡ іерліма, ѡстинна православїја народѡмъ блговѣствуетса во сїснїе всѧ земли. тѣкѡ ѡстинна гдна преъбываєтъ въ родахъ нашеимъ һъ мѣть єгѡ на наꙗхъ оѹтвѣрждадеитса.

Слѣва, гласъ ѿ:

Сици рѣкли єси, сїнгелю єрмогене, врагѡмъ царства православнагѡ: тѣкѡ вѣрѹю һъ тѣкѡ ѡсповѣдѹю: подобаєтъ царю рѣси быти православию, һъ ѿ цркви сїнгелю рачнительнѹ, һъ ѿ чадѣхъ цркви попечнительнѹ, һъ ѿ народѣхъ царства промыслнительнѹ: да хваллатъ гда вси людие һъ вси тъзъици да похвалатъ єго, да бѣдѹтъ вси єдинно сїадо подъ скіпетромъ державы єгѡ, һъ да поютъ вси єдиннѣмъ оѹстѣи һъ єдиннѣмъ сѣрдцемъ вѣникое ѡмлѧ сїйла тѣцы.

И нынѣ, бѣороднченъ гласъ ѿ:

Всемирнѹю славу, * ѿ чловѣкѣ прозлѣшѹю, * һъ вѣкъ рождашѹю, * нѣнѹю дверь воспомицъ мрію дѣѹ, * беъзплотныихъ пѣси, һъ вѣрныихъ оѹдобренїе: * сїлъ бо тѣвнисѧ нѣо, һъ храмъ бѣтвѧ: * сїлъ прегражденїе вражды рѣзрешнѣши, * міръ введенѣ, һъ цркви ѿвѣрзе. * сїю оѹбѡш ѡмѹщє вѣры оѹтвѣрженїе, * поборника ѡмламы һъ неѣ рождшагося гда. * держаите оѹбѡш, держаите людие бѣїи: * нѣо той побѣднитъ врагъ, ** тѣкѡ виселенъ.

Вхóдз. Прокíменъ днè. І чтéнїя:

Прíгчей чтéнїе.

Пáмлть прáведнагѡ из похвалами, и благословенїе гдne на глаbѣ єгѡ. Блажéнъ человéкъ, иже ѿбреbte премѣдроствъ: и смéртенъ, иже ѿвѣдѣ рáз8мъ. А8чше бо сю к8повати, нéжелъ злата и сребра сокрошвица. Честнѣнша же єсть каменій многоцѣнныихъ: все же честное недорогое єжѣ єсть. Долгота бо днeй, и лбета жибота въ деснцѣ єжѣ: въ ш8нцѣ же єжѣ богоугодство и слава: ѿустръ єжѣ иходнитъ прaвда, законъ же и милость на лзыци и осинъ. Посл8шайтъ ѿубо мене, съ чада! честнѣлъ бо рече: и блаженъ человѣкъ, иже п8ти моя сохранитъ: иходи бо моя, иходи жибота, и ѿготовляется ходеніе ѿ гдѣ. Сегѡ рднъ молю ваcъ, и предлагай мои глаcъ сыновамъ человѣческимъ: таikѡ азъ премѣдроствъ ѿстронихъ, совѣтъ и рáз8мъ, и смыслъ, азъ призванихъ. Моя совѣтъ и ѿтвѣрженіе, мой рáз8мъ, моя же крѣпость. Азъ мене люблю, ищущий же мене ѿбрѣщутъ благодасть. Раз8мѣнитъ ѿбеш, неизбѣніи, коварство, ненаказаніи же, прилагайтъ сердца. Посл8шайтъ мене и паки, честнѣлъ бо рече: и ѿвѣрзъ ѿустроенъ прaвилъ, таikѡ истина поучитъ горганий мои, мѣрзости же предо мною ѿстинѣ лжевыя. Съ прaвдою вси глаголы ѿустъ моихъ: ничто же въ нихъ страпотно, ниже разверашено. Всёлъ прaвла суть раз8мѣвлющимъ, и прaвста ѿбрѣгалищимъ рáз8мъ. Научайбо ваcъ истина, да вѣдуетъ ѿ гдѣ надежда вaша, и исполнитъ дхя.

Прíгчей чтéнїе (главы т и л).

Оуста прѣнагѡ каплютъ премѣдроствъ: лзыикъ же непрaведнагѡ погибнетъ. Юстнѣ мѣжей прѣныхъ каплютъ благодасть, ѿстаръ же нечестивыхъ разверашася: Мѣрила льстивая мѣрзость пред гдемъ: вѣсъ же прaведеній прѣлтенъ ємъ. Иде же аще внидете досажденіе, талмъ и бе зчестіе: ѿстаръ же смиренныихъ поучитъ премѣдростви. Совершеніе прaвыхъ наставитъ ихъ, и поползновеніе ѿринциюющися ѿпасетъ ихъ. Не побывшютъ и мѣнилъ въ день торогти, прaвда же и збавитъ ѿ смѣрти. Оумерз прѣный, ѿстаръ раскаланіе: нарѹчна же бываєтъ и посмѣтельна нечестивыхъ пагуба. Прaвда непорочнагѡ исправляется п8ти, въ нечестіе же падаетъ непрaвда. Прaвда мѣжей прaвыхъ и збавитъ ихъ: бе зсвѣтіемъ же пленительна беззаконіи. Скончавши мѣжъ прѣнъ, не

погибнетъ надежда: похвали же нечестивыхъ погибнетъ. Прѣникъ ѿ лоба
ѹбѣгненетъ, вмѣстъ же єгѡ предаетъ нечестивый. Воѹстѣхъ нечестивыхъ
сѣть гражданамъ, чѣство же прѣныхъ блгоспѣшное. Во блгихъ прѣныхъ
неправыи градъ, и въ погибелъ нечестивыхъ радованіе: Во блгословеніи правыи
возвѣситъ градъ, оѹсты же нечестивыхъ раскопаєтъ. Рѣглаетъ гражданамъ
лишенныи раздѣла, мѣжъ же мѣдрыи безмѣлѣе вѣднитъ.

Прѣмѣдрости соломоновы чтеніе (глава ۴).

Прѣникъ ѿще постѣгненетъ скончати, въ покони бѣдетъ. Старость бо честна
не многолѣтна, ниже въ числѣ летъ нѣчитаєтъ. Сѣдина же єсть мѣдрость
человѣкамъ, и вѣраситъ старости, житїе неисквернное. Блгодѣнъ егови быи,
воздиубленъ быи, и живыи посредѣ грѣшиникъ преставленъ быи. Восхищены
быи, да не злоба нѣзмѣнитъ раздѣла єгѡ, илѣ лѣсть прелѣстнитъ душа єгѡ.
Раченіе бо злобы помрачаетъ дѣбра, и пареніе похоти премѣнилаетъ оумъ
незлобивъ. Скончавши вмѣтъ, нѣполни лета дѣла: Оугодна бо бѣ гдѣ душа
єгѡ. сегѡ рази потщаєтъ ѿ срѣди лѣкавствія. Людіе же вѣдѣвшіе, и не
раздѣмѣвшіе, ниже положше въ помышленіи таковое: йако блгодать и мѣть въ
прѣныхъ єгѡ, и посѣщеніе во нѣзбранихъ єгѡ.

На лѣтніи стихира храма: таже стихіи Ермогена, гласъ ۶, самогласны.

Что сїе єсть прѣзднество; что єсть вѣлій гласъ ѿшениаго собора; что сїе
єсть блгохвальное и красное собраніе; ѿшениици радуются, людіе въ веселіи
ѡблекаютъ, и всѣ православнаѧ рѣсь торжествуетъ, стигнелю Ермогену
предлежашъ и всѣхъ ѿ раки мощи сионихъ блгословлѧющъ и всѣхъ блгодати
ѹтѣшашъ и тайнѣ глаголющъ: не бойся, мало етадо, не потопнти морю
житейскомъ кораблю інсова, не погибнетъ рѣсь православнаѧ и егомъ любимаѧ,
йако блгонзвѣли гдѣ дѣти наимъ царство, на камени бо вѣры и прѣводы стоимъ.

Прѣндите, вси вѣрини, стигнелю Ермогена восхвалимъ, звѣздѣ ѿ
солнца возїлвашъ и злападъ солнца православиемъ вѣры ѿзаривашъ и наинѣ
звѣздѣ нѣвѣдѣ на славныхъ нѣсѣхъ въ сонми ѿшенномънкъ тѣленнѣ, въ помощь
цркви и отечествѣ противѣ враговъ нашихъ и воѹтвѣржденіе вѣры отцѣвъ
нашихъ: гдѣ, мѣтвами стигнелю мѣръ твои подаждь наимъ и вѣлию мѣть.

Слáва, гла́съ и́.

Что́ та́ наречéмъ, стíтелью єрмогéне; ѿг҃ла ли, зде́ ѿкѡ хранíтель
правослáвныѧ рѹсн вýиз єсн, и́ли ѿг҃ла, ѿкѡ нeвѣрныѧ наѹчи́лиз єсн, мчнка ли,
и́кѡ за правослáвїе цáрства дѹш8 свою ѿг҃та рáди положи́лиз єсн: єгóже моли́
помиловать дѹши на́шл.

И нынѣ, егороди́ченъ, гла́съ то́йже.

Прите́цемъ нынѣ къ мѣри гдѣ вýшина гдѣ ви́зитъ то стíтельемъ
єрмогéномъ восто́емъ заети́зници о́у́сердини: за ви́хъ молитвъ бо сна́ свое́го,
Хр̄ти́ца бг҃а на́шего и́ли ви́зимъ твори́тъ спаси́ся, въ держáвныи є́лъ покро́въ
прине́блгáющыи.

На стíхóви ѿг҃ти, гла́съ 5.

Подобенъ: Три́днéвенъ вои́кре́исъ єсн:

Стíтелью єрмогéне, молитвъ та́: при́зви на рѹсъ и́ посéти ю́ мѣтвою: гдн,
да и́счези́тъ врази́ рѹсн, и́кѡ дымъ, и́ и́кѡ вóикъ ѿгнà да поги́бьтъ.

Стíхъ: Честнà преди́ гдемъ смéрть * прпбеныхъ єгѡ.

Мѣтв8 твою проли́лъ єсн ко гд8, стíтелью єрмогéне, и́ томд8 возвѣстя́лъ
єсн пе́чали твою глагола: се, а́зъ дѹш8 мою полагаю за ѿвцы мои. гдн, при́мн
и́, и́кѡ кади́ло мѣтвы ѿг҃и правослáвнѣй, да пре́вздетъ стá и́ правовѣрна во
вѣки.

Стíхъ: Сщеници твои ѿблеки́тъ въ пра́вд8, * и́ прпбнїи твои
возвра́дю́тъ.

Облеци на́съ мѣтвами твоими, стíтелью ѿтче на́шъ, и́ наѹчи на́съ
правослáвнѡ молитвамъ: гдн, гдн, спсн на́съ, пре́ждѣ длже до конца не поги́бнемъ.

Слáва, и́ нынѣ, егороди́ченъ: Подобенъ то́йже.

Стíтелью єрмогéн8 предсто́лъ єжїе мѣри и́ мола́щисъ ѿг҃и, припаде́мъ
и́ мы́ко пре́тѣи: пре́стáл б҃е, помогай на́мъ.

На благословеніи хл҃бенвъ. тропарь, гла́съ 6:

Российскїи земли́ первопрестольниче * и́ не́ды́пныи ѿг҃и ней къ бг҃и
молитвенннче! * За вѣр8 Хр̄ти́ца и́ паси́тв8 твою дѹш8 свою положи́въ, * спаси́лъ
на́ш8 ѿгнà и́збáви́лъ єсн. * Тѣмже вспоми́мъ ти: * спаси́ на́съ молитвами
твоими, ** сщениномчннче єрмогéне, ѿтче на́шъ. (Дважды)

И Б҃е дѣо: єдножды.

А нѣкже иѣсть венѹчиагѡ едѣнїѧ: на велїцѣи вечерни по Нынѣ ѿпѹшиѧ
глаголемъ тропарь єдиножды: Слава, и нынѣ, богооднichenz востреенz.

На Оұтреңи

На Еѓз гѓь, тропарь стінтела,
Тропарь на представление, гласъ д.

Рағсійекіл земли пеरвопрестольниче * һ нездыпныи ѡ ней къ еѓъ молітвенниче! * За вѣрѣ христоѣ һ пасхѣ твою дышъ свою положивъ, * странѣ нашъ ѡ нечестіе һзбѣвила էси. * тѣмже вспомѣвъ ти: * іспаї насъ молітвами твоими, ** сїенномчнинче өрмогене, отче нашъ. (Дважды)

Слава, һ наинѣ, егороднченъ:

Бже ѡ вѣка оұтгление, * һ әгглюмъ несвѣдомое тайнство, * тобою, бѣ, сѹшымъ на земли ѧвися еѓз, * в неслитномъ соединеніи воплощаемъ, * һ қрестъ болею наasz ҏади восприимъ: * һмже воскресивъ первозданного, ** спасъ ѡ смѣрти дышы нашъ.

По й-мъ стихослобіи стедальни, гласъ д. Подобенъ: Явилса էси:

Строитель земли нашеа во дни нестроениа, вѣрїи, сошедшеса восхвалимъ: ѧкѡ царствѣ нашемъ путь православнаго строительства проповѣда, һ самозваныя егопротивнаа власты ѡблнчнвъ дерзновеніе, въ темнцѣ гладомъ замѣченъ бысть: һ наинѣ со сїенномчнини жибыи, христъ молитса, истинса наамъ.

Слава гласъ д:

Свѣтлаго твою память днесъ творлще, іса һ гда молити прилежиша та молимъ, сїенномчнинче өрмогене, закономъ дати православное оұтверждениe.

И наинѣ, егороднченъ гласъ д:

Теплое заслугленіе сѹшымъ въ едакъ, һ помощници нашъ, էюже рабства һноzemнаго һзбѣвижомса, б҃дъ, вѣрїи, оублажаемъ.

По й-мъ стихослобіи стедальни, тойже гласъ һ подобенъ.

Явилса էси днесъ рѣни православнѣи, һ свѣтъ твоегѡ бѣговоленіа знаменаса на наasz, въ рѣмѣ поющиихъ та: пришель էси, һ ѧвилса էси, чдотворецъ преславныи.

Слава, гласъ д:

Притенемъ, вѣрїи, къ рѣцѣ мошѣи стрітель өрмогена, һ пролиемъ пред нимъ печаль нашъ, һ скорбь нашъ пред нимъ возбѣстимъ, да ѡбрлщемъ вѣлие оұтѣшениe: всакъ бо вѣрѧлъ не ѿндеетъ тѹцъ.

И нынѣ, бѣорднichenz глаꙑц ȏ:

Днѣсъ вѣчца мѣра рѣдуетсѧ, землии сѣнітела єрмогенъ, ѿ христѣ вѣнчанаго силою многомъ и пріенѡ ѿ правослѣбнѣй рѣси моллѣша. єгоже мѣтвамъ мѣти ега вѣшиаго, покрытъ наꙑ покроюомъ твоемъ бѣгости.

По Хвалитѣ и мѧ гднѣ:

Прѣкѣз: Величаемъ тѣлѣ сѣніи ищенномѣнче єрмогене, и чтѣмъ чтилѧ сїраданія твоѧ, тѣже за христѣ претерпѣлъ єсѧ.

Паломъ и зераныи: Бѣзъ наꙑ прѣбѣжнише и сила, помощникъ въ скорбехъ ѿбрѣтшихъ наꙑ сѣло.

По полѣнѣ сѣдальны, глаꙑцъ и подобенъ тойже.

Прѣмѣдраго іерархѧ востхѣлъ, тѣкѡ кормчаго рѣси правослѣбныѧ, и зъ ѿрнѣмъ іерархѧ пѣтеводствища, и на всакъ прѣвѣдставлѣюща, и ѿ христѣ вѣликии сїасиюща.

Слава глаꙑцъ ȏ:

Прѣмѣдраго іерархѧ востхѣлъ, тѣкѡ агела хранитела рѣси правослѣбныѧ сїранъ нашъ въ правослѣбнѣй вѣрѣ оутверждадиюща, и христѣ въ наѣ вовбраражадиюща.

И нынѣ, бѣорднichenz глаꙑцъ ȏ:

Оублажимъ чтибѣншду гоиниахъ вѣнчавъ: та бо помогла єсть сїнителю єрмогену ѿпоконтиас въ вѣчныахъ ѿбнитехъ, та бо спасетъ и наꙑ гробищахъ.

Прокименъ, глаꙑцъ ȏ: Оублажа молѣ возвлагоблють премѣдрагоистъ, * и подѣнѣе сїердца моегѡ рѣдмъ.

Стихъ: Оублажиши тѣлѣ, виѣ лѣзыи, виѣ вѣши, виѣ жиѣщіи по вселении. Всакое дыханіе.

Енїе лѣки, злаки, звѣзда.

(Зѣ зѣ) Рече гдѣ: Не бойся малое стадо: тѣкѡ благон兹вѣли ф҃и вѣши дѣти вѣмъ цѣтво. Продадните именїя вѣша, и дадните мѣлостиына. сотворитѣ себѣ благалица небегашающа, сокроющише нешикѣдѣмо на невесѣхъ: идѣже таѣтъ не приближайтсѧ, ни моль расплѣбаетъ. Идѣже бо єсть сокроющише вѣши, тѣ и сїердце вѣши бѣдетъ. да бѣдятъ чресла вѣша преполгана, и свѣтлѣници горлышіи: И ви подобни чловѣкамъ чайющыи гдѣ своеистъ, когда возвратитсѧ ѿ бѣзъ, да пришедшъ и толкнѣвшъ, лѣїе ѿвѣрзѣтъ ємъ. Блажении рабы ти, идеже пришедшъ гдѣ ѿбѣщаетъ бѣзъ. амѣнь глаголю вѣмъ, тѣкѡ преполшетсѧ, и

посаднітъ нѣхъ: и мнѣ въ послѣдніи посѣщеніи нѣмъ. И ѿщущеніе пріїдеть во второѣю сіярѣжію, любо въ третій сіярѣжію пріїдетъ, и ѿбрѣщетъ нѣхъ таікѡ: благоженіи суть рабы твои. Се же вѣдните, таікѡ ѿщущеніе бы вѣдалъ гостини храмини, въ кіи часъ тать пріїдеть, едѣлъ оѹшь бы, и не бы далъ подкопати дому свое. И бы оѹшь вѣдните готоби: таікѡ вонъже часъ не мнитъ, сїи чловѣческіи пріїдеть.

По н-му **Фалмѣстіхіра**, глѣсъ д.

Подобенъ: **Іоаннислъ** єсі:

Предстатель твоему царству православнаго показалъ єсі, Ермогене, и инославна оѹченіемъ ширергамъ со деревененіемъ, правило показалъ єсі всѣмъ православію, и всѣхъ молися послѣднющихъ твоимъ бѣженными оѹченіемъ и наказаніемъ.

Канонъ вѣты, то імосомъ на ѕ, глѣсъ и. Водъ прошедъ: и стигелъ, (єгоже краеврѣніе, Вонми, Земле, глѣсъ стигелъ Ермогена: стига и егомъ любима рѣсь не погибнетъ) на и, глѣсъ тойже.

Пѣснь д.

Іоаннислъ: Пѣснь возлемъ людіе чудномъ егъ наше, * извѣднешемъ илъ ширеботы, * пѣснь побѣднѹю помоще и волище: * помъ тесѣ, Единомъ вѣщи.

Вѣднющи въскликновеніе, пойте и величайте стигела великаго, и взирющи на кончнѹ єгѡ, подражайте вѣри єгѡ.

Обніліе блгодати ѿбніаетъ въ рацѣ мошени твоихъ, стигелю Ермогене, єлжес ради прославленіемъ та, таікѡ нововѣленна чудотворца, и просьмъ искрѣленій.

Начало премудрости сіярѣжъ гднъ, на чиѣвый и та, стигелю, работати гдеви съ трапезомъ и радоватися пред лицемъ єгѡ. да же и намъ, по мѣтви твоей, положити сїе начало блгое.

Инаги скорбен прѣвнимъ и ширѣхъ ихъ и звѣнитъ лѣ гдѣ. по словеси семъ бысть житїе твоѣ, стигелю. и се, наинѣ радиешися на иѣхъ и радиеши ширѣхъ чуднющихъ память твою.

Испыталь си искрѣленіе ежіл бы изъ єсі, стигелю: въ зиконѣ бо хрѣтъ по чалися єсі деинь и нощь, и ѿправданіе гднъ права суть: въ селѣніе бо прѣвнимъ велі та гдѣ.

Зáпѡвѣдні гдні ѿ юности возлюблъз єсн Ѯ преданіја сѹйихъ оѣцъ да же до смртни соблюлъз єсн, сѹйтєлю, Ѯ наинѣ из німніи сопрославлѧши бгѧ, єгоже молн, да спасетъ тобою душы наша.

Бгоже возлюблъз єсн Ѯ ємѹже ревностніи поработалъз єсн, наинѣ из лики сѹйихъ воспѣвалѧши Ѯ молишинсѧ за на.

Богородица: Млтвеннице тѣла, Заступнице рода Христіанска гѡ, прїимн мѡльбы ѿ наꙗз, прилежнии прнзывающиихъ Ѯ молющиисѧ теснѣ: покрыи странуаш православнѹю покровомъ твоемъ благости.

Песнь 6.

Імѹсъ: Ты єсн оѹтвєржденіе прнтекающиихъ къ теснѣ, гдн, * ты єсн свѣтъ ѿмраченніиыхъ, * Ѯ поетъ тѣ душъ мои.

Лѣта дреѣнала помлнщъ Ѯ подчиисѧ во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, сѹйтєлю, Ѯ ѿбрѣтохъ вѣдѣніе, какѡ жити въ мірѣ сѣмъ, ѿ єстѣхъ оѣцъ Ѯ ѿ ѿ єстѣхъ врагъ моллѧса.

Бпіикопъ мѹдрыи людемъ Ѯ царствъ былъ єсн, сѹйтєлю: оѹподобнисѧ єсн мѹжъ смотрѣющъ лициѣ бытия царства православнагѡ въ лѣтописехъ дреѣніиихъ, яко же въ зерцалѣ, подчайющъ премѹдрости православїа во днѣхъ дреѣніиихъ.

Гдн гдѣ наꙗз, яко чудно ѿмла твоѣ по вѣнѣ рѣси. гдѣ посмѣетисѧ врагъ мъ наꙗзъ. гдѣ Заступници наꙗзъ. сю праѣдъ живописалъ єсн, сѹйтєлю, подчайлѣ роды родовъ, яко лѣтописецъ православныи рѣси.

Людіе, подчиitesѧ, людіе, оѹмилитесѧ, врагъ молющи сеbe самѣхъ въ пѣніиихъ Ѯ пѣснѣхъ душобиныхъ, ѿмнже прославилъ єсть сѹйттель Ермогенъ Заступници Ѯ рода наꙗзъ.

Аще не гдѣ вознѣждаетъ домъ, вѣде традишиасѧ зиждущи. сю ѿстини виѹшалъ єсн, сѹйтєлю, стражемъ земли наꙗзъ, да не ѿдуетатисѧ помышленїи сюнии Ѯ да не вѣде матрѹти.

Сїенници цркве сѹйттель николај былъ єсн, Ермогене, Ѯ возгрѣвалъ даръ, живый въ теснѣ, вѣлию любовь бгоматере стражалъ єсн, єюже ѿ славы въ славѣ да же до несѣ великомъ былъ єсн Ѯ въ селенїиихъ прѣниихъ вселнисѧ єсн.

Оѹподобнисѧ єсн кѹпцъ, многоцѣненъ бисеръ ѿбрѣтошъ, єгда икѡи бгоматре ѿ земли подальз єсн, яко соизбвице благодати, наꙗзы ахомъ ѿбогающе.

Бѣордніченъ: Сказаниe чудесъ твоихъ, Еще, єже написа сѧтель Ермогенъ во славѣ иконы твоѧ казанскїя, воззвѣтъ въ рѣчи православию пріенѡ приебѣгати къ тебе во величъ ѿбѣти оленихъ и прилежни молитви: престаѧла Ещесъ, помогай намъ.

Сѣдѣленъ, гласъ и. Подобенъ: Прѣмѣроисти:

Возшедъ на высоту небыю, и бѣгѣтенными щитами, ѿгнѣ, ѿзарившими ѹлнину чудесъ, пресвѣтѣлъ вонстину гавиломъ єсѧ православиѣй рѣши пастыри, намъ въ напастехъ сиѣи предстатель непобѣдимъ: тѣмже преславиша враги побѣдимъ, лжѣ инославиа ѿгнѧлъ єсѧ, и царство православио спасъ єсѧ ѿ погибели, Ермогене. моли Христѧ ега: гробъ ѿставленіе даровати чудесымъ любовию сѧю память твою.

Слава, и иынѣ, бѣордніченъ:

Сѧтелью Ермогену подражающе, почитимъ пресвѣтлаго иконы Егомѣре, яко и оточникъ неисчерпаемый искрѣленій, и оублажимъ мѣре ега въшналаго, яко дѣлъ и сѧниѧ въ женахъ, безъ сѣмене рождашю ега плодыю.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Оѹслышахъ, гдѣ, * смотрѣніа твоегѡ тайнство, * разумѣхъ дѣла твоѧ
* и прославиъ твоѧ бѣгѣтво.

Возбѣтните во мѣщахъ дѣла бѣгѣлъ, аже гавилъ намъ єсть гдѣ введеніе въздержните ѿ иконы твоѧ мѣре, рѣкли єсѧ, сѧтелью: да не рекутъ мѣщи: гдѣ єсть ега ихъ, въ негоже вѣрѹтъ; и да заградятъ оуста ихъ.

Ита бысть землею, но не оудержана, икона пречтыла, да бѣдетъ во оутвержденіе новопросвѣщенныи, блаждающыи же во тьмѣ невѣдѣнія во ѿкровеніе свѣтла истины, яко же мѣдитвуетъ ѿ сеѧ сѧтель Ермогенъ.

Ты єсѧ и звѣдное пѣние чудесъ пренепорочныя, ты єсѧ оутвержденіе немоществующихъ въ вѣрѣ, ты єсѧ просвѣщеніе ѿмраченныхъ тьмою невѣрїя, и поетъ тѧ дѣлъ мои.

Иго блгое и бремя легкое подалъ єсѧ, Ермогене, єгда образъ ангельскій воспрѣлъ єсѧ, да пріидешъ въ вѣршту мѣжа совершина.

Тебе, ѿдѣюща гоѧ мѣтвою, іакѡ рѣзою, добродѣтелью подвіжника, спаса ѿбнѣтель вида, ѿблѣкъ рѣдовася: градѣтъ бо ѿженно-архимандритъ ѿбновити ѿбнѣтель и оутвердити блгочестїе.

Брмолаю тезонменитыи оутвершилъ сѧ: брмогенъ же соожнителъствъ оутподобилъ сѧ: и сѧ, іакѡ свѣтѣльникъ немерцѣлъ, поставлѣешися на свѣщеннѣе казанскїя цркви.

Лѣпѡ сѧть премѣдромъ немѣдрыялъ превѣщати, сильномъ ѿ гдѣ немощиѣлъ оукрѣплѣти: лѣпѡ сѧть сватѣтельствовати брмогенъ, вѣлъ могѹщемъ ѿ христѣ иисусѣ.

Бородиченъ: Иакѡ гдѣ црнциъ и вѣнциъ, засѣдѣющиъ вѣхъ наꙗз, вѣ державныи твои покровъ прибегающиихъ, поѣтъ тѣлѣ сѧтии брмогенъ, съ нимже прѣними и наша молѣнія и спаси душы нааша.

Пѣсни сѧ.

Ірмосъ: Оутренююще вспомѣмъ ти, гдѣ, * спаси мы: * ты бо сѧи бѣзъ наꙗз, * разве тебѣ иноցѡ не вѣмы.

Бгда былъ сѧи вѣ казанн, не вѣдѹшиялъ истиннаго вѣа просвѣщаля сѧ и работати бдѣномъ вѣдъ наѧлъ сѧ. сегѡ ради со зѣлы радиешися, прѣемла наградъ блговѣстника христова.

Рѣбностю бѣтию по славѣ днѣвныихъ во ст҃иихъ: гдѣи, варсонофія и германа поревновалъ сѧи, брмогене, и тѣхъ мѣтвами вспомоществуемыи, вѣ ѿбнѣтии ст҃нителю преселілъ сѧи, предстоѧ бдѣномъ пастыренаачальникъ, сѧгоже молѧ спасиша всѣмъ наꙗз.

Инѧдъ наказывалъ сѧи и наказъ міловалъ сѧи, спасителю, и сѧю мѣдросостю ѿграждалъ сѧи ѿ волкѡвъ хищныхъ новопросвѣтннаѧ чада твоѧ и вѣлъ ѿвцы твоѣ.

Оплотомъ боли царевои, ревнѹшиѧ по православїю царства, немощиѧ вѣ вѣрѣ ѿграждалъ сѧи и къ попеченїю ѿ спасенїи царства во христѣ иисусѣ царѧ дѣодара привыбалъ сѧи, оуказъ царствъ спасителюе преображенїе.

Градъ москва и сѧи наꙗз вѣлъ рѣсь плакася горыкѡ, самозваний повелителю во царинвшъ и вѣ нечестїе ѿблѣкшъ, ты же бдѣнъ, іакѡ крѣпкїй поборникъ,

семъ нечестію противостоялъ ےңін һ вѣръ православиъю со дерзновеніемъ неповѣдалъ ےңін.

Ермогена неповѣднника, ыже не оубоися прещеніј смѣртиага һ словесъ жестокихъ ѿ нечестивага врага, пѣсни ми оублажаемъ.

На негоже радиющеся взыраютъ чини аглыстїн һ вси сїн, томъ предстоиши нынѣ, Ермогене, һ тикъ неповѣдниковъ ходатайственіи присиша за рѣсь православиъю.

Богооднчен: Адамово воззваніе, пренепорочнаѧ дѣо, изъ тобою гдѣ һ тобою изъ наими бѣзъ: разумѣйтъ сїе, ызыцы, һ покаранітесь.

Пѣснь 5.

Ірмосъ: Різъ мнѣ подаждь свѣтлаъ, * ѿдѣланъ свѣтомъ, тикъ різою, * многомѣстнве хрѣте вѣже нашъ.

Собора ѿщениага нѣзбраниемъ һ побелѣніемъ царскими возшезъ ےңін, сїнтелью, на престолъ патріаршија влѧти, да сїсёши рѣсь, напастъми многими ѿбреображеніемъ.

Вѣры нелнцемѣрныя непоколеблемое начерталъ ےңін, сїнтелью, рѣкою твою һ сїю вѣръ предъ лицемъ всел цркве въ соборѣ оүспеніја пречистыя неповѣдалъ ےңін, да оүзрнитъ всѣмъ рѣсь камень истиныя вѣры, на нѣмже соизждетса царство һ оутверднитса въ православїи.

Азыкъ твои тробить кнїжнника икоропица, ыже злграднися оуста грешинча һ оуста листивага һ оуста млатежъ нечестивыхъ.

Тъмъ лжин, ыже бысть шикрестъ престола царскага, разгонялъ словомъ истины, һ на борьбѣ изъ нѣмѣннинки православное вѣнчество блгословялъ нѣнеся ےңін на ствѣна града москвы покровъ ѿ чудоточныхъ мощей црквица димитрия, да возбеситися прѣда вѣжія һ да оукрѣпнитса сѣрана православнаѧ.

Аще царь блгочестивъ рѣказъ ےңін, сїнтелью, һ по вѣрѣ православиѣй поборатель, блгословите ѡ нѣмъ гдѣ, һ возлюбите ےѓо, һ въ сѣранѣ вѣжин повиннитеся ےмъ һ покаранітесь.

Икъ дрею при иходицихъ водахъ былизъ ےңін оў престола блгодати, сїнтелью, ѿѣнъ прохладою оутешеніја һ многоплодіемъ прѣды царѧ православныѧ рѣси.

И проповѣдеши, и ѿблнчайши, и призывайши, и молитвила
во всѣх храмахъ повелѣвалеши, стытелею, ѿ спасеніи ѿ оумиреніи
православныѧ.

Богооднченъ: Бѣде дѣо, оуповѣніе христіаномъ, покрый, сокрани и спаси
ѹсь, прибегающу ко твоему заслугленію.

Кондакъ, глаголъ 5.

Темніцю и гладомъ и зиборемъ, * да же до смерти вѣренъ преображенъ есѧ,
блаженне єрмогене, * малодушіе ѿ сердечъ людѣй твоихъ * ѿгонька и на ѿбщій
подвигъ всѧ призывалъ. * Тѣмже и нечестивыхъ матрежъ и изложилъ есѧ * и
скіпты царства оутвердила есѧ, * да всѧ зовемъ ти: ** радѹса, заслугленіе
российскїя земли.

Ікона: Пріндите, православніи людіе, пѣсни ми оублажимъ пресвѣтла
свѣтлънника Цркве российскїя, непоколебима столпа вѣры православныѧ, тѣпла
матренинника и предстѣтела за землю нашъ, крѣпка столптела противъ враговъ,
страгаго ѿблнчнтела на предателей и разорнтела православнаго царства, добраго
пастыря, душъ свою за святыи иконы положивша и сегѡ ради вѣнциемъ славы ѿ
гда вѣнчанна, икъ неможе припадемъ, вѣрою и любовию зовущие сици: радѹса,
великіи въ іерархахъ российскихъ стытелею христову, ѿтче нашъ єрмогене.

Пѣснь 5.

Ірмосъ: Отроцы вѣчеславіи въ вавилонѣ * ѿбраузъ златомъ не поклонишися,
* но посредѣ пещи ѿгненныѧ ѿрошаеми пѣсни воспѣвай, глаголюще: *
превозносимый отецъ и насы бѣже, благословенъ есѧ.

Огнѣмъ лютыи злобы ѿпалѣма, пещи ѿгненнѣи оуподобилася есть
православнаѧ рѹсь во дни разоренія и матрежа лютаго, силою же словесъ твоихъ,
стытелею, ѿрошаема и до днѣсъ поетъ православніи: отецъ и насы бѣже,
благословенъ есѧ.

Глаголъ въ соборѣ оупеніи прѣптыи слышанъ бысть: покайтесь ѿ злобѣ
вашей, врази царю православномъ и бѣзи, ибо вѣри вѣнчанъ есть на царство
и бѣзъ царствуетъ во оутвержденіе христовы правды, поюще гдѣви: отецъ бѣже,
благословенъ есѧ.

Отре́цъ ве́сёлъ ро́ждѣніи въ днѣ ико́бы и ѿбѣти о́блѣскѣлъ сѣ́нтьелъ бѣ́й ѿмогѣніи: сегѡ рѣди призыва́йтъ є́гѡ и по́йтъ изъ нѣ́мъ и́меніи ве́сёлыишиаго: отце́въ и на́съ бѣ́же блгословеніи є́сі.

Моли́твасъ и постнітвасъ и и́змѣни́твасъ въ ио́ваго че́ловѣка, ѿдѣ́ниа въ добродѣ́тѣлии бѣ́голюбїи и блгочестїи, да пода́стъ вѣ́ломъ на́мъ гдѣ́ міръ и лю́бо́вь, землии на́шੀи крѣ́пкое є́диненіе, си́ранѣ́ пое́здъ на враги и ѿдолѣніе.

Любо́вью къ царю согре́вѣльи и рѣ́вностїю по вѣ́рѣ паче О́гнѧ разгора́льи, попаллъз є́сі, сѣ́нтьелю, тѣ́рнія грѣхолюбїялаго мятежа, ѿбновлѧ и ѿг҃твѣрждѧла ѿбвѣгшавшее царство.

Юнцы тѣ́чніи: самоизвѣ́нцы мятежніи, царіе ино́земніи и и́змѣни́нцы нечестівїи ѿдержаша ро́ждѣніе, предъ лицемъ же твоемъ пра́вды, сѣ́нтьелю, и сче́збуша тѣ́кѡ дѣ́мъ ѿ О́гнѧ, да ве́селитвасъ православнала ро́ждѣніе ѿ гдѣ́ и да торжествуетъ православіе.

Бѣ́гови рабо́тнинцы и те́бѣ помышнинцы бы́ша сѣ́нтьели христо́вы: фїларе́тъ ро́ждѣвскїи, є́фре́мъ каза́нскїи, аеоктісъ тверскїи и галактіонъ є́взда́льскїи, и́мніже во всю землю и́зы́де слово твоє, ѿмогѣне сѣ́нтьелю, и въ концы ро́ждѣніи вѣ́щаніе твоє.

Бѣ́гобдиченіи: Иже въ напа́стехъ и въ ико́бехъ, и въ болѣ́зняхъ ѿбремененіи гре́ху многими, прїндіте къ засѣ́пнинѣ ѿг҃е́рднѣи, мѣ́ри гдѣ́ вѣ́шиаго: та́ бо и сце́бліти вѣ́ти и ѿг҃тѣ́шити и ѿпоконитъ.

Пѣснь и.

Ірмосъ: Бѣ́голаго́нивїи О́троцы въ пе́ющи, * со О́гнѣмъ пламень пои́рающе, по́лхъ: * блгослови́те, дѣ́ла гдїа, гдїа.

Иніа́штыи многи твори́лъ є́сі лю́демъ, сѣ́нтьелю, є́гда Богатїи ѿбнинци́ша міло́стїю и сре́бролюбїи рѣди не ви́мѣахъ є́же помо́щи и́нмѹшымъ: тѣ́ же рѣ́клъ є́сі кѣ́ларю се́ргїевой ѿбнітии абра́мїю, и житнинцы ѿвѣ́рзбушасъ и альчи́щїи насы́тишиасъ и блгослови́ша гдїа.

Аще и пѣ́нитвасъ житіе́йское море, аще и бѣ́ніе́твасъ возди́заемо напа́стеніи бѣ́рею, не по́топи́ти є́мъ кораблѧ і́сова: на камени бо вѣ́ры и пра́вды сто́имъ. тѣ́кѡ рѣ́клъ є́сі, сѣ́нтьелю, и бы́сть тѣ́кѡ, и се, торжествуетъ православніи и блгословѧтъ гдїа.

Иакв дόбрыи кóрмчий, прнвéлз єсì, стн́тель, корáель рѡссийскїј держáвы къ тн́хой прнстанн правослáвныј цркве: н се, страна наша ѿсолáетсѧ блгодатю стн́гш дхя н блгословлáетз гдѧ.

Рéклз єсì, стн́тель, бо́щымсѧ гдѧ: не бóйся, ма́лое стáдо, та́кш блгопрвбóнилз єстъ Оцъ нбнъи да́ровати на́мъ цáрство. та́кв вѣровалз єсì н та́кв по вѣрѣ вспрїлз єсì. н се, стáл црковь радуетсѧ ѿ правослáвїи страны на́шеј н благословлáетз гдѧ.

Огннчнжнша та́ко возстаниющїи на та́ко, мега́юще пра́хъ н песокъ въ лице твоє, да ѿре́чешисѧ ѿ ежїл помáзаннника, тý же всѧ претерпѣлз єсì пра́вды рáди, блгословлáла гдѧ.

Стáл н егомъ любима́л рѹсь не погибнетз, ре́клз єсì, стн́тель, нзмѣннкѡмъ н преда́телемъ н всѣмъ врагѡмъ на́шымъ: всѣе труждáетсѧ, люще не гдѣ со́здáетз, покáйтесѧ н блгословните гдѧ.

Не вѣда́емъ, какв н нареци вász, ре́клз єсì, стн́тель, ма́тёжннкѡмъ н нзмѣннкѡмъ: ѿстѹпилъ во єстѣ ѿ егъ, ѿпалъ ѿ соборныѧ н апльскїј цркве, ѿстѹпилъ ѿ егомъ н сты́имъ єлее́мъ помáзаннаго царя, забылъ єстѣ ѿблѣты правослáвныј вѣры на́шев: стоя́ти до смéрти За домъ престы́я бѣши н За цáрство правослáвное. покáйтесѧ н ѿбратните н блгословните гдѧ.

Бгороднченъ: єже ѿ на́съ нсполиневъ смотренїе ежїе н та́же на землю соединнвъ небеснымъ, ногами єсì во чревѣ ѿ дхя ста, пренепорочнала, н родила єсì на́мъ всѣхъ егъ, єгоже всѧ дѣла гдна поистъ н преображеніи во всѧ вѣки.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Вонестиннъ б҃гъ * та́ко нсповѣдаемъ * спасенїи тобою, дѣо Гита, * из бе́зплотными лнки та́ко величайще.

Пречтѣй влчїв вѣрнлз єсì, стн́тель, правослáвное вонестинн, н стоя́ти За вѣрѣ неподвижни даже до смéрти блгословнлз єсì, н бо́тисѧ єдинаго на нбсѣхъ жи́вущаго на́чнлз єсì. сегѡ рáди со нсповѣдннки правослáвныј пра́вды радуетсѧ.

Окалиныял нзмѣннкн лнадематствовалз єсì, правослáвнымъ же вонестинн н всѣмъ ревннтельемъ правослáвнаго цáрства лѣть ѿ гдѧ н ѿ своегѡ смиренїя блгословенїе преподалз єсì, стн́тель, и́мже бы́сть побѣда н ѿдолбнїе на враги н всѧ рѹси спасенїе, тѣбѣ же вѣнчез ѿ егъ, та́кв супротивлю сты́я жнзни.

Глáсъ Оѓненныя рéвности и ѿ писéнїи ѕт҃ечества не влжетса, аще и заключаєтса во храминѣ п8етѣ, таќкѡ во грбѣ: сегѡ ради и заповѣдалъ єсн оѹченїкъ твоемъ дїшнрїю игдменъ и иноокамъ ѿбнїтелн сїтагѡ сергїа ѿглакити всю р8ь православн8ю, да воззвижеетса писнителнал брање во славѣ стыла цркве и во оѹтверждениe державы российскїя, юже возлюбилъ єсн и и ѿ ненже молишися бг8.

И первопрестольникъ апльскїя цркве, и исповѣдникъ православныя вѣры, и втории златодистъ во ѿблнчениe грбхолюбивыхъ и матежныхъ, и строитель православнаго царства быиз єсн, стнителю, и за сїе пронзволенїе темннцю и гладомъ м8чимъ быиз єсн и прїлвъ ѿ бга н8вадлемыи вѣнѣцъ, из мчнки веселншися.

Бг8 нашемъ тобою слава, тебе же, сїенномчнче єрмогене, довлбетъ радоваться во свѣтѣ лицѣ єгѡ и непрестанно молитися, да не погибнетъ р8ь стаљ, но да б8детъ даже до конца свѣтъ во ѿкровенїе азыикамъ православныя праљды.

Инци и болѣй єсмъ азъ, стнителю, и во смиренїи своемъ припадаю къ цѣльбоноснѣй рачѣ твоей, ищѣленїя треб8ла.

Бгоже возлюбилъ єсн, ємдже д8ш8 свою прѣдалъ єсн и иинѣ предстоинши со дерзновенїемъ таќкѡ мчнки: моли бга и настав, стыи сїенномчнче єрмогене.

Бгороднченъ: Ты исповѣдемъ, таќкѡ мѣрь гда вишнаго, и невозвратн8 надеждъ имдже на ты, молимся тебе оумилению д8шено и сокр8шеннимъ сеरдцемъ: всемъ полезнал дар8и, и вслѣ есн, бѣ дѣо, ты бо єсн бжтвенныи покровъ рабымъ твоимъ.

Свѣтнленъ. Подобенъ: Жены, оѹслышите:

Во свѣтѣ православїя, єгоже ревнителъ быиз єсн, стнителю єрмогене, Зримъ свѣтъ истины, въ нѣмже полнота дарованїи дхла, рад8емся и гдѣ и величаемъ ѿзарившаго ты свѣтомъ присножнвотнмъ.

Слава, и иинѣ, бгороднченъ:

Имѣрь незаходимаго свѣта, ѿлавлюющ8 р8ь покровомъ мѣрилаго засл8ленїя, пѣснъ величаемъ, таќкѡ свѣтлѣйш8ю горннхъ воннствъ.

На хвалітєхъ стїхнѣ на 5, глаꙑхъ 3.

Сотвори́те въ пѣснѣхъ сѧ написаніе: слава иѣлъ бѣдетъ велікомъ єрмогенъ: тóй бо єсть православій ревнітель и всѧ рѹси хранітель, іакѡ орёлъ птицы свої покрывашъ.

Хваліте бѣга во ст҃ѣмъ єгѡ: тóй бо возвелічилъ єсть єгò и во ст҃ѣхъ дѣлѣхъ єгѡ ѿправдаль єсть єгò ѿутвержденіемъ сілы єгѡ.

Хваліте ст҃аго во сілѣ єгѡ: всѣлъ бо можетъ ѿ ѿкрайплакющемъ інсѣ. хваліте єгò по множеству чудесъ єгѡ: всѣлъ бо недѣжныя ніцѣлѣетъ ѿ именіїи.

Хваліте ст҃аго во фалмѣхъ и пѣснѣхъ, хваліте єгò во пѣнихъ дѣхобныхъ, величайтие славы отечца нашнхъ, воспѣвайтие ѿутвержденіе земли нашея, радѹтиеся ѿ нѣмъ и вesseнітеся.

Хваліте ст҃аго во соборѣ ѿсвѣнныхъ, похваліте єгò, вси людіе: тóй бо єсть ирасота црквища, тóй бо єсть доброта народа, тóй бо єсть радость наша.

Хваліте ст҃аго во ст҃ителехъ, похваліте єгò во ст҃ѣшихъ патріарсѣхъ, ѿблажайтие єгò во исповѣдницихъ и прославити єгò во ищениомчицихъ. хваліте єгò во ст҃ѣхъ дѣлѣхъ єгѡ.

Слава, глаꙑхъ 3.

Пріндите, ѿблажимъ пастыра добраго земли нашея, за вѣрѹ рѹси всѣлъ претерпѣвшаго, и за православіе царства дѣшь свою положившаго, и наинѣ мѣтю бжїю чудотворца, гавленаго во ѿутвержденіе вѣры немоществѹющи, и во ицѣленіе всѣхъ недѣгѹющи, и во ѿпокоеніе ѿзлобленныхъ грѣхѣ многими, да вси возрадиемся и да поемъ ємѹ: радѹися, люби, наꙑ согрѣвайуща. радѹися, сило, наꙑ ицѣлѧюща. радѹися, радѹме, всѣхъ просвѣща. радѹися, страже, православіе наше ѿхранялѧ. радѹися, ст҃ителю єрмогене.

И наинѣ, вѣфороднченъ, глаꙑхъ 3.

Пріндите всхвалимъ пречвѣльнѹ, славищѹ вѣхъ земнородныхъ и ѿгнѣшищѹ нѣнныхъ вѣнчевъ мѣръ гда вѣшилаго, заслѹпници ѿсердинѹ.

Славо словіе велікое: И ѿпѹстї. даётся же и злении братїи ѿ кандила ст҃аго, и часъ йдї.

На літній:

Блаженна ѿ канона істагу, пресвіти Г-ла и І-ла.

Дієта дрібніж поганіх і посічіх во всіх з діліх з твоїх, істині, і щирість відбініє, кікож жити в мірі сім'ї, ѿ стягіх з отримавши і ѿ життії стягіх вразливлена.

Епіскопоз міжду відомих і царствів були і єсі, істині, і подобні як і єсі між землями і між людьми були царства православнага в літописах дрібніх, іакоже в зерцалі, посічішися преміжду росії православія во дніх дрібніх.

Где гді наше, іакож чудно ім'я твоє по всій землі. где посміється враги наше, гді засідники наше. ію прауда жиць істині, істині, посічі роди родів, іакож літописець православнага землі.

Людіе, посічі, людіе, оумінні, вразливлюще себі саміх в земніх і посічіх дхондах, ім'я прославилі єсі, істині, посічі роди наше.

Собою щіреннага ізбранием і посвідченім царствім возшевіз єсі, істині, на престолі патріаршії відійти, да ісповісти землю, напастіми многими щедре відмінами.

Відьми неліцем брніял ісповіданіє непоколеблемое начерталіз єсі, істині, рікому твоєму і ію відьми пред' лицем всіх цркви в соборі оспінілі пречтиял ісповідаліз єсі, да озвініті всім рісъ камень істини ял відьми, на ім'я існуєтися царство і огнєвідмінілі в православії.

Азык твої тробіть книжника скорописца, ім'я згадніша як огні грашнича і огні листівага і огнімириша матежі нечестівих.

Богооднічені: Іще дібо, огнованіе хрестіннам, покрій, соблюди, сохрани і єсі рісъ, привіті ющі ко твоему засідленню.

Тропаръ на представление, гласъ 4.

Російськіл землю первопрестольніче * і нездисипній ѿ ней къ бѣ * молитвенніче! * За відьми хрестомъ и пасторомъ твою душу свою положивъ, * странію * наше ѿ нечестія ізбачиліз єсі. * Твімже воліємъ ти: * іспанія наше молитвами твоими, ** іщенномъніче єрмогене, Отече наше.

Κονδάκι, γλάσι Ε.

Τεμηνίζειο ἡ γλάδομις ἡζηράλεμβ, * δάήже до сме́рти вѣ́ренъ пре́бы́лъ є́снъ, бѣ́жѣнне є́рмогéне, * малодѣ́шие ѿ сердѣ́цъ людѣ́й твоихъ * ѿгонька и на ѿбщій по́днигъ всѣ́ призыва́лъ. * тѣ́мже и нечестіиъхъ мате́жъ и изложи́лъ є́снъ * и скіптиры ца́рства о́твѣрди́лъ є́снъ, * да ви́ зове́мъ ти: ** радѣ́шия, заспѣ́шиче российскія земли.

Προκíменъ, γλáсъ З: Воздеселітъ пра́ведникъ ѿ гдѣ́, * и о́пова́етъ на негó.

Стíхъ: О́чі слы́ши ві́же гла́съ мо́й, ви́ногда моли́ти ми сѧ къ тее́.

А́пъ ко є́вре́ямъ, зачáло тл҃.

(тл҃) Братіе, повиннітъесл настáвикиомъ вáшымъ и покарлітъесл: ти́и бо едатъ ѿ дѣ́шихъ вáшихъ, та́къ и́льбо воздáти хотáще, да изъ радостію сї́е творлітъ, а не возды́хáюще: и́бъсъ бо полéзно вáмъ сї́е. Моли́тъесл ѿ на́съ, о́пова́емъ бо, та́къ добръ сóвѣстъ и́мамы во всéмъ, добръ хотáще жи́ти. А́ншше же молю, сї́е твори́те, да вскорѣ́ о́стрóюса вáмъ. Гдѣ́ же ми́ра возведы́и и́з мéртыхъ пасты́ра ѿвцáмъ велíкаго, и́роби́ю завѣ́та вѣ́чнаго, гдѣ́ на́шего и́иса христъ: Да соверши́тъ ви́ во всѣ́комъ дѣ́лѣ́ блáзъ, сотвори́ти вóлю є́гѡ, творъ ви́ вáсъ бѣ́годгóдное пре́д и́мъ, и́иса христóмъ: є́мѹже сла́ва во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́мénъ.

А́ллилѹа, гла́съ Е: Сп̄е́ници твои ѿблеки́тъ въ пра́вдѣ́, и преподобніи твои возради́ютъ.

Стíхъ: Іако и́збрà гдѣ́ и́шна, и́звóли и́ въ жи́лище се́бѣ.

Библие́ и́шна, зачáло лс.

(лс) Рече́ гдѣ́ ко пришедшымъ къ и́емѹ ѿдёшмъ: ** и́звъ є́смъ дверь: мною и́шь и́то ви́деть, спасе́тъ, и ви́деть, и и́звидеть, и пажитъ ѿбрáщетъ. Тáть не приходи́тъ, разбѣ́ да о́крадетъ, и о́біе́тъ, и погуби́тъ: и́звъ придохъ, да живо́тъ и́мѹтъ, и ли́шше и́мѹтъ. и́звъ є́смъ пасты́рь добрыи́: пасты́рь добрыи́ дѣ́шие́ полагаетъ за ѿвцы. и́ на́емники, и́же и́бъсъ пасты́рь, є́мѹже не

ꙮтъ Ӧвцы сбоѧ, ви́днитъ вóлка г҃адꙿша, һ ѡставлѧетъ Ӧвцы, һ е́бгаетъ, һ вóлкъ ри́хнитъ һъхъ, һ распѹднитъ Ӧвцы. **А** наéмникъ е́жнитъ, та́ко наéмникъ є́стъ, һ не ради́тъ ѡ Ӧвцихъ. **А**зъ є́смь пáстырь дóбрый, һ знáю мoлъ, һ знáютъ мaлъ мoлъ. **И**коже знáетъ мaлъ Ӧцъ, һ азъ знáю Ӧцъ: һ дꙿш8 мою полагаю за Ӧвцы. **Н**ны Ӧвцы һмамъ, тaже не ѿтъ ѿ дворà сегѡ: һ тылъ ми подобае́тъ привести: һ гла́съ мои ѹслы́шатъ, һ бꙿде́тъ є́дино и́тадо, һ є́дино пáстырь.

Принципенз: Вз памятъ вѣчн8ю бꙿде́тъ прѣникъ, ѿ сла́ва 5лъ не ѹбои́ти.